

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146

JAFNA, FRIDAY, 17th & 24th JANUARY, 1986

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Food for Thought

Modern Slavery

Modern Slaves are not put into chains for the simple reason that they have no possibility of escaping. Contemporary society has methods of keeping a tight hold on its slaves which the Greeks never dreamed of. I don't mean only machine guns or electrified barbed wire fences, but all the other methods at the disposal of modern technocracy — ration cards, permits to live in hotels, to travel by trains, to walk up and down the streets, to move from one place to another. Neither the Greeks nor the Egyptians would have put their slaves in chains if they had had the automatic means of control at the disposal of modern society. But the slavery itself remains unchanged.

The Twentyfifth Hour — C. Virgil Gheorghin

Mrs. Bandaranayake on the 'Tamil Problem'

[After the restoration of her civic rights.]

We supported the idea that the TULF must be brought to the Round Table Conference; they were brought and nevertheless it was a failure.

We kept on insisting that India be asked to help and finally India was asked and help came by making the terrorists—who were adamant in not holding a dialogue with the government to come to the conference table at Thimpu.

But that too failed, since the terrorists are adamant about their demands and the government naturally could not grant their demands since the terrorists' stakes are high.

Then there were the discussions between the President and Rajiv Gandhi in the Bahamas; also Lalith Athulathmudali's talks in Oman with Rajiv Gandhi and then again talks in Dhaka between the President and Rajiv Gandhi.

What are the results of these talks? We do not know and the people have a right to know; it is the country's problems.

Obviously, as I see it, all attempts have failed, and Bhandari's requests to the terrorists to have a go at another dialogue with

the government failed. The TULF has made proposals but even they are not sure whether the terrorists will accept them.

Then take the terrorists themselves. They are splintered into groups, each fighting the other for leadership. They are, however, not the elected representatives of the people—I mean the Tamil-speaking people.

We do not even know whether the majority of the Tamil people accept them as their representatives or not.

It is a complex problem. Take the TULF. They don't feel confident to come back to their home base. And what, after all, is their homeland? They are trying to negotiate from foreign soil. Doubtless, the TULF and the terrorists, as I mentioned earlier, don't see eye to eye.

My answer is: Let the Tamil-speaking people decide who is to discuss their grievances and problems.

We must ask India's help to ask the terrorists to put down arms and stop fighting. India must come out strongly on this. On the other hand, the government must also be willing to remove any restrictions imposed by it on the terrorists and the T. U. L. F.

India can then persuade them to come over and contest in a General Election. This will give the Tamil people a chance to elect whom they want to discuss their grievances and their problems. Of course, at a general election the Sinhala people will be given a chance, too, to choose their representatives and their government. Actually, as I see it, a General Election in the context I have described will also strengthen the hands of the Government in negotiations thereafter, with the Tamil representatives.

[Condensed from an interview she gave to the *Sunday Observer*.]

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

Chellaiah Edwin Anandarajan

Fragrant Birthday Memories 31st January, 1986

"A man for others, his buoyant spirit continues to live in the hearts of his loved ones as another witness to the life abundant in Christ Jesus our Lord."

(Ardently and adoringly remembered on his 54th birthday by his beloved wife Padma and children)

No. 4, U. T. C. Quarters,
43, Miller's Road,
Bangalore 46, India.

Birthday Remembrance

I. P. Thuraiatnam (Born 24-1-1904)

Death is just the gateway
Our loved one has passed through
But so many beautiful memories remain.

Remembered with affection
by his wife, children and
their families.

Wanted

Applications are invited for the post of full time resident Warden of a Girls Home at Uduvil. A Christian lady with knowledge of English will be selected. Salary negotiable according to qualification and experience.

Apply before 15th February, 1986 with copies of Certificates and testimonials to:

The Secretary,
J. D., C. S. I.,
Diocesan Office,
Vaddukodai.

DANFORTH—Emily Jeevaran (nee Sabapathy) wife of the late Lazarus Rajadurai Danforth and mother of Helen, Joyce and Ebenezer called to rest on 16th December 1985. 99 city Roda, Merewether, New South Wales 2291, Australia.

Day Care Centre at Vavuniya

The Diocese started work in the Vavuniya District about five years ago. The Minister who was posted in Vavuniya was in charge of our congregation there and also the congregation at Cheddi. kulam, twenty miles away. A long felt need to establish a Day Care Centre in Vavuniya has now become a reality. The Diocese has completed building the ground floor of a two storey building at Vavuniya Town. This ground floor will serve as the Day Care Centre and has been named St. Peters Day Care Centre, Vavuniya. The upper floor when completed will house the Parsonage where the Minister in Charge will reside. The Day Care Centre building was dedicated and declared open as reported briefly in our last issue at a simple Service on Saturday, the 4th of January at 9.30 a. m by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Diocese. The Revd. D. S. Thiagarajah, Circuit Pastor and Revd P. R. Navendranugoolan of the Vavuniya Church also participated in the Service. Mr. Ratnapragasam, Treasurer of the Vavuniya Church read the Lesson and also welcomed the gathering to the function. The Bishop preached the sermon based on the parable of the sheep and the goats in Matt. 25. A Fellowship Tea followed the Service.

It was an inspiring event taking into account the very troubled and disturbed situation in that area. Events of this kind help to remind us that God's work goes on, whatever the situation may be.

University Students Christian Centre

A long cherished dream of the Christian students and staff at the Jaffna University for a Centre which would serve as a place of Worship and for Meetings and fellowship has now begun to take shape. About three years ago the Jaffna Diocese of the C.S.I. purchased a small plot of land opposite the Kokuvil Railway Station along the campus lane. The Diocese has now been able to raise the necessary funds to start the building. On the 6th of January (Epiphany) at 4.00 p.m. the foundation stones for the Centre were laid by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Jaffna Diocese of the C. S. I., the Ven. Sam D. Horshington, Archdeacon of Jaffna Church of Ceylon, the Rev. H. R. S. Jeyachandran, Chairman, North & East Synod of the Methodist Church and Mr. J. M. Sabaratnam, Chairman of the Jaffna College Board of Directors. This Centre when completed will include a Chapel, residence for the Chaplain, Library, Cafeteria and a few rooms. The Chaplaincy Board consisting of representatives

from the three main Churches in Jaffna will be responsible for the running of the Centre. At the function on the 6th the three Church leaders led the brief Service which was followed by a fellowship tea. Christian students and staff from the University were present. The Deputy Vice Chancellor, Prof. C. Sivagnanasundram, Dean of the Arts Faculty Mr N. Balakrishnan and many other Lecturers represented the University. The Bible Lessons at the Service were read by two students, Miss Darshini Sothinathan and Mr. Victor Jeyakumar. Mr. A. C. Canagarajah, Engineer, who graciously prepared the plans for the building also agreed to supervise its construction.

Political Notes

Jaffna has buried (or cremated) its dead — eight civilians who were killed on 5-1-86 around the Jaffna Fort area, three (who, according to reports included two Muslims) killed on 16-1-86 and five who were killed on 17-1-86 in "a search and destroy operation in which two houses were set on fire and burnt down. The scenes of the operations on 17-1-86 which according to reports claimed 16 civilian casualties were the villages of Kaddavan, Eralai, Kurumpaciddy, Myliny and Tellipalai (villages bordering on the Palaly Camp) with a very large school community.

A security zone, extending for a radius of 1000 metres round all military establishments has been declared. The reason, according to an official spokesman is that one soldier was killed and two were injured following two terrorist attacks during which "the fort was pounded with mortars".

These inexorable march of events has brought Jaffna to the centre of the military vortex. How close the residents of Jaffna were to this vortex became evident on 20-1-86 the first working day of the week after the Thaipongal celebrations. The presence of two foreigners with cameras spotted by government sentries was about to spark off a major military offensive from the forces garrisoned in the Fort, as that witnessed on 5-1-86. Mercifully, the tension ceased as rapidly as it started.

Vembadi Girls College students had to scurry back home in mini-buses, Central College closed. Shops put down their shutters. Government and Bank officials, on the way to office were in a quandry whether to proceed or stop where they were. It took nearly two hours for the 'mighty heart' of Jaffna to revive and start beating normally.

Normal fear protects but abnormal fear paralysis. Here in Jaffna, we find ourselves as if perched on the top of a volcano with its mouth temporarily closed. A caution which every one who boards a bus to Jaffna town from the outlying villages is given in good faith, is this: "Before you let yourself go, be sure you can let yourself back".

But for all the fear and trauma recent events in Jaffna have generated, there is also a new drum beat. It is not the drum beat of a funeral march but the 'beat' of the march of a determined people on the move pledged to demand their rights from the government incessantly by non-violent, means "never letting them rest" (as Martin Luther King would put it).

The reported march of Muslim Citizens from the precincts of Osmania College to the New Secretariat (nine Muslims had been reported killed due to army excesses in recent times), the demonstration of a 4000-strong citizen uprising from the villages of Kadduvam, Eralai and Kurumpaciddy to meet the AGA at Uduv, the Mothers mobilising

their groups in front of the Jaffna Secretariat, and the Traders' Association carrying picket signs were scenes never before witnessed on this scale before in Jaffna. [The Jaffna People's Action Committee was the first to meet the Brigadier and register its protest.]

'The first treatment for burns is that the patient should be removed from the fire.' The citizens claim with one voice that unless the army is removed from the Fort, and the promulgation about the 1000 metre Security Zones is withdrawn, no life is safe in Jaffna.

"In a crisis", said Lloyd George, War time Prime Minister of England (1914-1918), "the hammocks that look like eminences in fine weather are submerged and the highest peaks alone are visible above the waters".

'Highest peaks' in the past have not been wanting. Towering over the buildings in the area immediately round the Fort — buildings some of which have been brought down, some damaged, some pockmarked with bullets, is an 80-foot granite pillar — a people's memorial to the Tamil Leader, Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Q. C. the co-architect of the B.-C. Pact a constitutional document which even today is acclaimed as a Document which could solve, without any more blood letting, the Tamil problem.

The following Report from the *Hindn* which appeared last year in the CDN of 13-2-85 is relevant in this context:—

"The Indian approach is to keep on prodding the Sri Lankan government to come forward with some new ideas capable of meeting the substance of Tamil demands, to enable them to live with honour and security as equal citizens which would automatically wean away the extremists from the path of violence under pressure of moderate opinion.

So it has been trying to persuade Mr. Jeyawardene to dovetail the basic concessions embodied in Annexure 'C' into this limited offer of limited devolution to put greater content into it".

The government now expects pressure of public moderate opinion to be exerted on terrorists if the Tamil people are to live in peace and security and if the security forces are not to overstep the limits of vested authority (which it is reported they have often done).

But where would this pressure (of moderate public opinion) come from, when a just political solution is yet a distant dream and in its place is found a military apparatus, in the hope, some believe, of ultimately negotiating from a position of strength.

A new dynamism however is now discernible in Jaffna replacing the old immobilism, a dynamism emerging out of the turns and twists of our recent political developments. The new 'force' finds its inspiration in the words of a former Swedish Peace Researcher, Dr. B. Wirmark:—

"An armed group which uses violence against the disciplined

THE CHRISTIAN INSTITUTE FOR THE STUDY OF RELIGION AND SOCIETY

Release of *Essays* in honour of

Rt. Rev. Dr. S. Kulandran and Rt. Rev. Kulandran's Collected Works (One Volume)

on Monday the 10th of February 1986 at 330 p m

at the St John's College Hall, Jaffna.

Chairman: Rt. Rev. D J. Ambalavanar

Introduction of the Books: Mr. S Jebanesan M. A.

Speakers: Rt. Rev. Dr B Deogupillai

Professor K Sivathamby

You are requested to be present.

W. N. S. Samuel,
Director.

The British Council English Teaching Programme

The Higher Institute of English Education (HIEE) and the Curriculum Development Centre (CDC) are the two projects manned by British Council Officers as Consultants.

The HIEE established last year with Consultant Ray Tongue, will now have three KELT (Key English Language Teaching) Officials — Allistair Allan, Andrew Thomas and James Drury. They will serve here for two years.

The CDC will have two more officers added to help two already here. Andrew Perkins and Lesley Randles will join Ray Brown and Gerald Mosback in Teacher Education Project and production of Secondary Materials.

At the site of the Old Musaeus Training College, Kalutara, a College of Education for Teachers of English was opened last year — *The Pasdumrata College of Education*. A KELT Officer will soon arrive to take up residence here.

military forces of an industrial nation is always in danger.

But a non-violent campaign usually combines various forms of struggle.... The campaign is built up as a movement step by step. Each step has a specific purpose which entails some limited transfer of power or partial democratisation so that new demands can be made from a position of greater strength."

On the subject of "terrorism" in India and its subsequent gradual disappearance from the Indian scene, Pandit Jahawarlal Nehru makes the following comments in his "autobiography" which has a pointer to our situation in Sri Lanka:—

"It is very easy and very fatuous to condemn persons or acts without seeking to understand the springs of action, the causes that underlie them... But fifteen years stress on non-violence has changed the whole background in India.

If the "background of terrorism" is to change in Sri Lanka, it cannot be by coercion or by the mounting of a big military apparatus. Such an operation may suppress and bottle up but not eradicate. The non-violent method of bringing about a change if rightfully pursued is, according to Mahatma Gandhi "an infallible method".

Earthslips, Floods add to Sri Lanak's Travails

The disaster tally caused by earthslips in the plantation areas is estimated at 47. Most earthslips were in the Nuwara Eliya and Badulla Districts. In the Maturata Area, one major earthslip buried three houses killing all 14 inmates.

The heaviest rainfall was in the Amparai District (Eastern Province) where 6000 families were rendered homeless around the fields of Akkaraipattu. Nearly 25,000 people lost their homes in the Trincomalee District, while in Pollanaruwa, 1000 families lost their homes. A 1000 foot stretch on the Kandy — Ragala Road had, it is reported, sunk to a depth of five feet.

In the Eastern and North Central Provinces, 84,000 families were cut off by floods.

The torrential rains reached its peak on 11-1-86. The Victoria floodgates was releasing it is said water at nearly 900 cubic metres per second and Maduru Oya was shooting out more than two metres deep at its spillway (Both reservoirs are in the Mahaweli system).

Hindu Affairs Minister Clarifies Controversial Ritual

Minister of Regional Development and Hindu Affairs C. Rajadurai has cleared the misunderstanding that the White Horse at the Sri Kathiresan Temple, Bambalapitiya, a symbol of one of the avatars of the Lord Vishnu, will be sacrificed at the end of the 48-day ceremony — the *Aswamedha Yagna* — being performed currently with a view to invoke the blessings of the Almighty for Peace, Amity and Harmony and the prosperity of our country and the world at large.

"There will no sacrifice of the horse" the Minister has said "but only an ash melon that represents the horse to whom offerings are now made will be dedicated to the fire god at the end of the ritual and the horse will be donated to a place of worship.

The law prohibiting animal sacrifice in this country, the Minister said, is in full force.

The *Aswamedha Yagna* is a ritual, we are told, which dates back to the Rigvedic and Puranic eras of over 2000 years ago.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

திறிச்தவ வார இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
 "நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்."

மலர் 146]

17. 24-1-1986

[இதழ் 3, & 4

இந்திய வம்சாவளியினர் பிரைச்சனை தீர்க்கப்பட்டது?

இலங்கையிலே வாழ்ந்து வரும் இந்திய வம்சாவளியினரின் குடியரிமைப் பிரைச்சனை தீர்க்கப் பட்டது, என நாம் மகிழ்ச்சி படைத்தாலும், அதனை அழைப்படுத்த எதிர்க்கட்சிகள் கிடமாட்டார்கள் போல் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்திரவாஜ்ஜிதம் கேள்விக்குரியாகவே இருக்கிறது என்றதால் நாம் கூறவேண்டும்.

நாடற்றோர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக இலங்கை இந்தியத் தலைவர்கள் பலகாலமாக பெரும் முயற்சிகளை எடுத்தும் வந்ததன்விளைவாக இரண்டு ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன. முதலாவது ஒப்பந்தம் 1964 ஆம் ஆண்டில் செய்யப் பட்டது. இதுவே சிறிமா-சாஸ்திரி உடன்படிக்கை என அழைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஒப்பந்தம் 1974 இல் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இது சிறிமா - இந்திரா உடன்படிக்கை என அழைக்கப்பட்டவையிற்று.

இவ்விரு உடன்படிக்கைகள் செயல்பட்டபின்னரும், இந்திய வம்சாவளியினரின் பிரச்சனை தொடர்ந்து நீடித்தது. இதன் விளைவாகவே, இலங்கைத் தொழிலாளர் எங்கிரஸிங் தலைவர், அமைச்சர் திரு. S. தொண்டமான் பிரார்த்தனை இயக்கமொன்றை தாம் தொடங்கிப்போவதாக அறிவித்தார். இலங்கையின் மலைவாசு பகுதியில் உள்ள இந்தியத்தோட்டத் தொழிலாளர்களில் பெரும்பான்மையானோருக்கு உறுப்பினராகக் கொடுக்க ஒரு சங்கமாகும்.

இந்நாட்டின் அமைதியையும் ஒற்றுமையையும் வேண்டி, பிரார்த்தனை இயக்கம் ஒன்றை, கடந்த செவ்வாய்க் கிழமை முதல், நடத்தி இச்சங்கம் ஒழுங்கு செய்தது. இலங்கை அரசாங்கம் இப்புவிய நிலைமையை சமளிக்கக் கடுமையாக யோசித்தது. இப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக முதல்தரப்பு பேச்சு வார்த்தைகள் (இந்தியத் துறவி) திரு. டி.கே.சி. திரு. தொண்டமான், அமைச்சர் லலித் அத்துலத் முதலி) கடந்த 11 ஆம் திகதி முதல் 16 ஆம் திகதிவரை நடத்தப் பெற்றன. இதன்பின், கடந்த புதன்கிழமை இம் மக்களின் நாடற்றவர் என்ற பிரச்சனையை முற்றுத் தீர்த்து வைக்கு முகமாக, இரு அரசாங்கங்களும் அறிக்கைகளை விடுத்தன.

இந்தப்பிரச்சனை, இதுவரை எவ்வாறு ஓரளவேனுப், தீர்க்கப்பட்டது. இனிமேல் தீர்க்கப்படப் போகிறது என்பதைக் கூறுகிறார்கள் என்பதே, 1964 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 30 ஆம் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்ட சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தமானது, இலங்கையில் அரசும் இந்திய மக்களின் குடியரி

ரிமைவற்ற 9½ லட்சம் பேரில் 3 லட்சம் மக்களுக்கும் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களுக்கும் இலங்கைக் குடியரிமை வழங்க வேண்டும். ஏனையோரில் 5½ லட்சம் பேருக்கும் அவர்களின் இயற்கை அதிகாரிப்புகளும் இந்தியக் குடியரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு 15 வருடங்காலத்திலே படிப்படியாக இந்தியக் குடியரிமை பெறவர்.

இவ்வாறு இருநாடுகளின் குடியரிமை பெறும் மக்களைத் தவிர்த்த ஏனைய 1½ லட்சம் பேரில் 1974 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 27 ஆம் திகதி, ஸ்ரீமாவோ-இந்திரா ஒப்பந்தம் செயல்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி இலங்கை 75,000 பேரையும், இந்தியா 75,000 பேரையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் மெனத் தீர்க்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஒப்பந்தம் 1984 ஆம் ஆண்டின் ஒப்பந்த அம்சத்தை நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னரே செயல்படத் தொடங்க முடியுமென்பது. இந்த ஒப்பந்தம், குறிப்பிட்ட 15 ஆண்டு இறுதிக்குள் (1979, பூரணப்படுத்தப்படவில்லை. அதனால், இந்த ஒப்பந்தம் 1981 ஆம் ஆண்டு ஆக்டோபர் இறுதிவரை நீடிக்கப்பட்டது.

இந்தியக் குடியரிமை பெற வேண்டியவர்கள் 6 லட்சமாக இருந்த போதிலும், அதில் 94,000 பேர் குறைவாக இருந்தது. இந்த 94,000 பேருக்கும் இலங்கை குடியரிமை வழங்க இப்போது இணங்கியுள்ளது. இவ்வொப்பந்தங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மக்களின் விருப்பத்திலேயே தங்கியிருக்கிறது. அதனால் இவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது.

இப்புவிய உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் இலங்கை 4 இலட்சத்து 69,000 பேரையும், இந்தியா 5 இலட்சத்து 6,000 பேரையும் ஏற்றுக்கொள்ளும். இலங்கை அரசாங்கம் இம் மக்களுக்குக் குடியரிமை வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை அடுத்தமாதம் நடுப்பகுதியில் கொண்டுவரவிருக்கிறது. இச்சட்டத்தின் பிரகாரம் சுமார் 4 இலட்சத்து 70,000 பேருக்கு 18 மாதத்திலே இலங்கைக் குடியரிமை வழங்கப்படும்.

இலங்கை-இந்திய அரசாங்கங்களுக்கு இடையிலான இந்தப் புவிய நம்பிக்கைத் தகவலானது இலங்கையின் இனப் பிரைச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கப் பேருதவி அளிக்கும் என இந்தியத் துறவி திரு. டி.கே.சி. நம்பிக்கை தெரிவித்தள்ளார். ஆனால், இங்கு எதிர்த்து நமது அரசாங்கத்தை எதிர்க்கட்சிகள், குறிப்பாக சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் கட்சி பேரொட்டத்தை துவக்கி

மிட உயர்தர குதிரைகளுக்கு அரேபிய பாலைவனங்களில் பயிற்சி கொடுப்பார்கள். அக் குதிரைகள், பயிற்சி கொடுப்பவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிய வேண்டும். அவைகளை ஒட்டி வாகை, தாலும்படி செய்வாக இரவு பகரை நடக்க வைப்பான். வெட்ட வெளியில் பல மணிநேரம் நினைப்பான். அரசர்களின் சொந்த உபயோகத்திற்காகப் பயிற்றுவிக்கப்படும் குதிரைகள் இன்னும் அதிகமான பயிற்சியின் வழியாக கடத்து செல்ல வேண்டும்.

சிற நாட்களுக்கு எவ்வித தண்ணீரும் கொடுக்காமல், அந்தக் குதிரையை தாக்கத்தால் வருத்துவார்கள். பின்பு அவத தண்ணீரைக் கொண்டு வருவார்கள், அதன்வாய் தண்ணீருகில் வந்தும் குடிக்கக்கூடாது என்று கட்டளை யிடுவார்கள், அவத தண்ணீர் குடிபாறல் அப்படியே நினைவேண்டும் அப்படிப்பட்ட குதிரைகள் அரசர்களின் பவனிக்கேற்ற குதிரைகள்.

இதேபோல, ராஜா திராஜா வாகிய கிறிஸ்துவக்கேற்ற சேவதலம் எளிதானதல்ல, "முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்" (மத். 10: 28) - மரண பரியந்தமும் உண்மையாகப்படுவனே ஜீவகிர்த்தைப் பெறமுடியும்.

எதிர்ப்பும் நண்பர்களும்

உன் எதிர்ப்பின் மிகுந்த கெட்ட எண்ணத்துடன் கொடுக்கிற தொல்லை, உன் நண்பர்கள் மிகுந்த நல்ல எண்ணத்துடன் தருகிற தொந்தரவு - இரண்டில் எது உனக்கு அதிகக் கேடுதரும் என்பதைக் கூறுவது எளிதில்லை.

— பாரதி விட்டன்.

இன்றியமையாதவை

எதையும் சாதிப்பதற்கு, குன்றாத உழைப்பு வற்றாத முயற்சி, கூர்ந்த அறிவு ஆகிய இந்த மூன்றும் இன்றியமையாதவை.

— எடிசன்.

இன்று

இன்று ஒரு கோபத்தை மறந்து சமரசம் செய்துகொள்ளுங்கள். அல்லது, மறக்கப்பட்ட நண்பர் ஒருவரைத் தேடிக்கண்டு பிடியுங்கள். அல்லது, ஏதேனும் ஓர் அரிய பொருளைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள், அன்றே ஒரு வரக்குறதியை நிறைவேற்றுவார்கள் இல்லாவிட்டால் ஒரு தவறுக்காக மன்னிப்புக் கொளுங்கள். ஒரு கிறிஸ்துவத்தைப் பின்பற்றுங்கள். அன்றே இன்றைய நாள் பலனுள்ள நாளாகும்.

[— நன்றி: பாதுகாசலன்]

யிறுப்பதைக்கண்டு, நாடற்றோர் பிரச்சனை முடிவாக தீர்த்து வைக்கப்படுமா? என்றே பலர் எண்ணுகின்றனர். இந்த எதிர்பார்ப்பை வளர விட்டால், ஜனாதிபதி ஜவகர்தத்துவமெனத் தீர்த்து வைக்க முடியாத கட்டம் வருமோ? என்ற ஐயம் அவ்வரின் உள்ளத்திலும் எழுந்துள்ளது.

[இக்கட்டுரை இச்செய்தி மெழிப்பெயர்ந்து, சுழலட்டி வளியவதற்கு உத்தரவிடப்படுகிறது. — நாடற்றோர் பிரச்சனையு இலங்கைத் தீர்ப்பு. — என்ற கட்டுரையில் தழுவுவர். — ஆர்.]

இந்தியாவில் கடந்த முகிற ஆண்டுகளில் சீதனப் பிரச்சனையால், ஏறக்குறைய 1000 பெண்கள் கொலையுண்டதாகப் புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. இதில் தற்கொடைகளும், கணவன் அல்லது அபகரினின் உறவினர்களாக கொலையுண்டவர்களும் அடங்குவர். புள்ளி விபரங்களுக்கு உட்படாத கொடுமைகளும் துவங்கலும் கணக்கற்றவை.

பெண்ணைத் தெய்வமாகப் போற்றி வழிபடும் இந்துக்களைப் பெருமபாசைமயமாகக் கொண்ட இந்திய நாட்டில், பெண்கள் நினைதுதலென்றால், வெறும் பிரச்சாரத்தாக மட்டும் சீதனக் கொடுமைகள் ஒளிக்க முடியுமா? இவ்வுண்மையும், இதன் கொடுமை குறைவானதல்ல. பெண்கள் பெருஞ் சாரத்தோடு சார்ந்து வரவும் நிலைய மாற்றி, உழைப்பிற்குப் கொண்டு தவமாக வாழும் உரிமையை வலியுறுத்த வேண்டும். இதன் மூலம் சமுதாயத்தில் மிக மேலமரம் ஒழிக்கப்படும் உழைப்பாளிகளுடன் தாமதம் ஒன்றை ஒரு அடிப்படையான சமுதாய மாற்றத்தைக் காப்ப பேராழ்வாத மூலமே பெண்கள் விடுதலை பெறமுடியும்.

[நன்றி: தாயகம்]

தீருச்சபைத் தீபம்

நவாவித் திருச்சபையாரின் 'திருச்சபைத் தீபம்' கிட்டைப் பெற்றோம். இத்திருச்சபையின் 125 ம ஆண்டு நிறைவு விழாவைப்போட்டி விசேட மலராக வெளிவந்தது. மகாசனம் D.J அம்பலவாணர், மகாசனம் சரபதி குலேந்திரன், வண. C.T. தேவபிரீட்ஸ், வண. எஸ். மனோபவன் திருவாளர்கள் W.G. அனப்பார, திரு J.B அருமைநாயகம், ஆகியோர் ஆசிரியர்களின் வழங்கியுள்ளனர்.

இந்த இதழில் நவாவித் திருச்சபையின் நூற்றியிருபதிறைத்து வருட சரித்திரம் கையாடக் கூறப்படுகிறது.

இதன் மிகுந்த பிரபலத்துடன் தேடித் தொகுத்து நூல் வடிவில் தந்த திரு W.N. தேவடாட்சம் பரராட்டிநகரிகாவர்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

● ஒழுங்காகப் பேசுபவர்களைப் பற்றிச் சமரசம் செய்துகொள்ளுங்கள். அல்லது, மறக்கப்பட்ட நண்பர் ஒருவரைத் தேடிக்கண்டு பிடியுங்கள். அல்லது, ஏதேனும் ஓர் அரிய பொருளைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள், அன்றே ஒரு வரக்குறதியை நிறைவேற்றுவார்கள் இல்லாவிட்டால் ஒரு தவறுக்காக மன்னிப்புக் கொளுங்கள். ஒரு கிறிஸ்துவத்தைப் பின்பற்றுங்கள். அன்றே இன்றைய நாள் பலனுள்ள நாளாகும்.

● விளையாட்டுத் துறையின் மூலம் உலகத்திலேயே மிக அதிகமான பணத்தைச் சம்பாதித்தவர், குத்துச் சண்டை வீரர் முகமது அலி ஆவார். இவர் 1980 முடிய 68 கோடி ரூபாய் சம்பாதித்தள்ளாரெனத் தெரிகிறது.

● புதிதும் வெளியாகுபவர்கள் இந்தியா உலகில் பத்தாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆங்கில நூல்களை வெளியிடுவதில் அமெரிக்கா இங்கிலாந்து இவற்றை அடுத்து மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது.

● உலகத்தில் உள்ள பூர்வமாய்க் காய் ஆய்வுகளில் ஒன்று, சீதனக் கொடுக்கலாகியது. இவ்வுண்மையும், இதன் கொடுமை குறைவானதல்ல. பெண்கள் பெருஞ் சாரத்தோடு சார்ந்து வரவும் நிலைய மாற்றி, உழைப்பிற்குப் கொண்டு தவமாக வாழும் உரிமையை வலியுறுத்த வேண்டும். இதன் மூலம் சமுதாயத்தில் மிக மேலமரம் ஒழிக்கப்படும் உழைப்பாளிகளுடன் தாமதம் ஒன்றை ஒரு அடிப்படையான சமுதாய மாற்றத்தைக் காப்ப பேராழ்வாத மூலமே பெண்கள் விடுதலை பெறமுடியும்.

சேரநாட்டில் ஒரு வாரம்

(இம்மாதம் திருவனந்தபுரத்தில் நடைபெற்ற சென்ட் மகாசபையின் 20வது கூட்டம் பற்றிய கட்டுரை)

இயற்கை எழில் மிக்க சேரநாட்டில் சென்ட் மகாசபைக்கூட்டம் நடத்தப்பட்டிருந்தது எனக்கு உலப்பான செய்தியாக இருந்தது. சேர அரசர்கள் சென்ட் குடும்பம், நெடுஞ்சேரலாதன் குடும்பம் இன்றைய சேரன் முதலமைச்சர் மரண்புறிக் கருணாரன் வரைபவர் என் அக்கண்ணில் தோன்றிமறைந்தனர்.

இயற்கை அழகு

திருவனந்தபுரம் சேரன் மாநிலத்தின் தலைநகராகும். சேரன் மாநிலம் முற்றிலும்தான் சேரன் மாதிரியான மனிதர்கள்தான் இருந்தனர். சேர அரசர்கள் தமிழ் அகழ்க்கும் வீரத்திற்கும் பெயர் பெற்றவர்கள் இன்று சேரநாடு நேதமிழ், மலையாளமாக திரிந்து விட்டது. மக்களில் முகூர்திரை பங்கிட்டு கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் சலுகைகளையும் காண்ப்படுகின்றன. சாதாரண தொழிலாளிகள் கூட மிகமிகக் கண்ணியமாவும் நேரிகை மயராகவும் நடந்துகொள்கின்றனர்.

சென்ட் மகாசபை

நீர்வனமும் நிலவனமும் நிறைந்தது சேரனம். எங்கு பார்த்தாலும் ஆரஞ்சும் கண்களும் காணப்படுகின்றன. மலைகளைத் தென்குச்சேரலாதன் மூடியிருக்கின்றன.

இரு தமிழ் அன்பர்கள்

ஒன்பதாத்திதி விபரமிக் கிழமை நாம் திருவனந்த புரத்திலுள்ள திருத்திதிநிலைமையில் வெளியேறியவுடன், நம்மைச்சந்திக்கத் துத்திக்குடியிலிருந்து, இருக்கே தமிழ் அன்பர்கள் வந்திருந்தனர். சென்ட் உறுப்பினர் திரு. மிஸ் ரெய் செல்வராஜாவின் தலைவர் என்ற இவர்கள் நம்மை வரவேற்று நேர் வரை காசில் அமைத்துச் சென்றனர். நகரில் பெருந்தொகையான தமிழர் வாழ்கின்றனர். இன்று இந்தியாவில் தமிழ்மக்கள் அனாதையென இவர்களைப்பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கின்றனர். "என்ன சார் நடக்குது உங்க ஊரில்"? இந்தக் கேள்வியை மிகுந்த கரிசனையுடன் கேட்கின்றனர்.

சென்ட் மகாசபை ஆரம்பமானது

சென்ட் மகாசபை 11ம் திகதி சனிக்கிழமை காலை 9.45 சம்பிரதாய பூர்வமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சென்ட் மகாசபையின் மதகுரு வழிபாட்டைத் தொடங்கி வைத்தார், சென்ட் பரடோர் குழு சென்ட் சபையின் மேற்கோள் (கிறிஸ்துவின் வழியில் துதுப்பணி) பற்றிய பாடலை மலையாளத்தில் பாடினர். கணேசன் ஒலித்த அந்த இன்னிசை இன்னும் என் காதில் ரீங்காரம் செய்கின்றது.

"ஒரு வலங்காய் ஒரு தக்கை வதனம் தாறுக்கியோரு தினம் கன்னிச் சேர்க்கி மூத்தம்பெர் மூடியுய்ய தேவ வந் தம் தினம் திரு கதாவுடே தீய் புகழை கன்கண்டு."

சென்ட் சபையின் இடாப்பு வாசிக் கப்பட்டு வரவு எடுக்கப்படுகின்றது. இதன் பின்னர் தென்னிந்திய சபையின் பிரதம அத்தியட்சர் மகாசபை இயேசுதாசன் சென்ட், அமைப்புப் பெற்றாயிட் டுத் என்று அறிவிக்கின்றார்.

உள்ளத்தைக் கவர்ந்த பெரியார்கள் சிலர்

இந்த சென்ட் சபையில் கலந்துகொள்ள உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அறிஞர்களும் வந்திருந்தனர். அவர்களில் சிலரை மட்டும் ஈண்டு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பேராயர். சென்ட் நிபுணிகள்

பேராயர் சென்ட் நிபுணிகள் முன்னர் மதுரை ஆதினத்திற்கும் பின்னர் சென்ட் ஆதினத்திற்கும் பேராயராகவந்தவர். பல உயர்ந்த கிறிஸ்தவ நூல்களை எழுதியுள்ளார். சென்ட் கூட்டத்தில் "கிறிஸ்துவின் வழியில் துதுப்பணி" எனும் விடயத்தில் நன்கு வேதப்பாடல்களை நடர்த்தினார். வேதப்பாடல்களை நாடகங்களில் போல கலை யாகத் தரவழியும் என்பதற்கு இவருடைய வேத வகுப்புகள் சான்றாகவருந்தன.

சேரன் முதலமைச்சர். திரு. கே. கருணா கர்.

சேரன் முதலமைச்சர் கிறிஸ்தவர்களின் தம்பர் என்றும், என்னைவரையும்கூடப் பெற்றவர் என்றும் நான் பலவிடங்களில் வாசித்தேன். இவரை நேர் குமராகப் பார்த்த பொழுதும் இவருடைய பேச்சுக்கேட்ட பொழுதும் இவரைப் பற்றிய என் மதிப்பு பண்டித்கு உயர்ந்தது. கதர் உடையுடன் வந்து மடைதிறந்த வெள்ளம் போல ஆங்கிலத்தில் கேட்பார் சிந்தை யுணிக் செய்வியின்கூடப் பேசினார். அறிஞர் கல் பலகைகொண்ட சேரன் மாநிலத்தின் தலைநகரிலே வனல் வரை என்று எண்ணிக் கொண்டேன். இந்திய அரசியல் வாதிதன் திருச்சபையின் எவ்வளவு அடிபுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

சேரன் கவர்னர் மாண்புமிகு பி. இராமச்சந்திரன்.

சேரனத்தின் கவர்னராக பி. இராமச்சந்திரன் என்ற தமிழ்நாட்டுக்காரர் இருக்கின்றார். கிறிஸ்தவர்களின் சேவைகளை வரையாவப் புர்த்துத் தள்ளினார். இடைக்கிடையே தமிழ்ப் பழமொழிகளைக் கூறி அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசிய பொழுது எமக்குப் பெருமையாகவருந்தது.

கத்தோலிக்க ஆர்ச் பிஷப் பெனடிக்ட் மார் - கிரகோரியஸ்

கத்தோலிக்க ஆண்டை, பாப்பரார் ஆந்தியாவுக்கு வருவதை (4-2-86) முன்னிட்டு மிகவும் வேலையாகவருந்தனர். எனினும் இரண்டுமுறை சென்ட் கூட்டத்திற்குச் சமூகமணித்தார். சென்ட் பிரதிநிதிகளுக்கு சேரன் ஆதினம் அளித்த வரவேற்பில் கலந்துகொண்டு மிகுந்த பாசத்தினுடனும் அன்புடனும் பேசினார். சென்ட் கூட்டங்களுக்காக நான் இடைவருது இறைவனைப் பிரார்த்தித்தக் கொண்டேயிருக்கிறேன் என்று கூறியபொழுது தென்னிந்திய திருச்சபையார் உணர்ச்சிவசப்பட்டுனர். சென்ட் பிரதிநிதிகளுக்கென 15த் திகதி ஒரு தேவீர்வருந்தனித்தார்.

கிறிஸ்துவின் வழியில் துதுப்பணி என்பதே 1986-ம் ஆண்டு சென்ட் மகாசபையின் மருடவாகியவராகவருந்தது. (Mission in Christa way) தேவப்பாடல்கள் மட்டுமன்றி முக்கிய உரைகள் யரவுமே இந்த விடயத்திலேயே

செய்யப்பட்டன. பங்குரை இறைமையின் கல்லுரியின் முன்னுள் அதிபர் டாக்டர் ரசல் சந்திரன் "கலிசேடமும் கலாச்சாரமும்" என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசினார். மதுரை இறைமையின் கல்லுரி அதிபர் டாக்டர் ரூன்கொடுச்சன் "ஏழைகள் பக்கம் சார்தல்" என்னும் பொருளிலே பேசினார். வேலூர் அத்தியட்சர் மகாசபை சபை. பொன்னையர் "கலிசேடப்பிரகடனம்" என்னும் பொருளிலே பேசினார்.

கந்தாச் தெனுங்கு

இரண்டாம் நாள் திருவிருந்து வழிபாட்டின் மகாசபை விட்டப் பிரேம் சாகசும் மேடக் ஆதினத்தினரும் நடத்தினார்கள். தெனுங்கு மொழியில் அவர்கள் பரவிய பரடிகள் தேவசாசனமாக விரும்பின.

"கீத்து நதியின் மிகை நிலவிலே சேர் நங்காட்டு....."

கந்தாச் தெனுங்கில் பாட்டின்கூத்து"

என்ற அமரகவி பாரதியின் பரடக் உண்மையிலேயே பொருத்தமானதுதான் என்றார் பேரரசியர் என் ஏ தம்பராஜர்.

சில முக்கியமான தீர்மானங்கள்

செயலாற்றும் நிர்வாகக்குழுவில் (Working Committee) சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இருபத்தொரு அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாக இது விஸ்தரிக்கப்பட்டது. ஏழு அத்தியட்சர்களும் ஏழு குமாரமும், ஏழு அதிட்சர்களும் இதன் அங்கத்தவர்களாவார். தென்னிந்திய திருச்சபையின் இருபத்தொரு ஆதினங்களும் அங்கத்துவம் பெற வழிபிறந்தது.

பென்சன், இளைஞர் பற்றிய தீர்மானம்

அத்தியட்சரினத்திலிருந்து வரும் சென்ட் பிரதிநிதிகளில் இருபத்தைந்து விதமானவர்கள் பெண்களாகவும் இருபத்தைந்து விதமானவர்கள் வாலிபர்களாகவும் இருக்கவேண்டுமென விதி செய்யப்பட்டது. வாலிபர்கள் என்றும் முப்பத்தைந்து வயதிற்குட்பட்டவர்கள் என்றும் தென்னிந்திய திருச்சபையின் யாப்புக் கூறுகின்றது.

இலங்கை அத்தின் புனர்வாழ்வு.

மதுரை அத்தியட்சர் மகாசபை பேரர்த்திராஜா இலங்கை அத்தின்கள் பிள்ளைகள் மாவரும் அத்தியட்சரினத்தில்கு பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர் என்றும் சில அத்தின்களுக்கு அத்தியட்சரினத்தில்கே வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறினர். இலங்கை யகதிகள் யாவரும் தம் சொந்தநாட்டுக்கே திரும்பி விட ஆசைப்படுகின்றனர் என்றும், அவர்களை அப்படி அனுப்பிவைப்பதே தமது திட்டமென்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

தேர்தல்கள்

சென்ட் மகாசபையின் தேர்தல்கள் மிக அமைதியான முறையில் நடைபெற்றன. பிசுவருவோர் 1986-88ம் ஆண்டுகளுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

பிரதம அத்தியட்சர்: மகாசபை ஐ. இயேசுதாசன் (தென் சேரன்) பதிக்க பிரதம அத்தியட்சர்: மகாசபை விட்டப் பிரேம்சாகர் (மேடக்) செயலாளர்: கணம் எம். அசாரையா (சென்ட்) பொருளாளர்: திரு. பிவிப் டேவிட்

யாழ்ப்பாண அத்தியட்சரினத்தின்கே சேர்ந்தவர்கள் பிசுவரும் குழுக்களில் இடம் பெறுகின்றனர்.

தியானப்பகுதி:

"நாய்க் குட்டிகள் தங்களை வளர்ப்போரின் மேசையிலிருந்து விரும்பு துணைகளைத் தின்னுமே" — மத் 15: 27.

இயேசு திருச்சேதான பட்டணங்களின் பகுதிகளில் சென்ற போது ஒரு காணியைப்பெண்மணி அவரிடம் வழித் தனது மகன்குணப்படுத்தும்படி வேண்டினார். அவர் அமைதியாக இருக்கவே அவன் தொடர்ந்து செஞ்சினான். உடனே அவர் அவனை நோக்கி, 'பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நல்லதல்ல' என்றார்.

உடனே அவன், 'மெய்தான் ஆண்டவரே, ஆகிலும் நாய்க்குட்டிகள் தங்களை வளர்ப்போரின் மேசையிலிருந்து விழுந்து துணைகளைத் தின்னுமே' என்றான். அவன் கூறிய பதிலில் அவளது தர்ப்புமையும் நம்பிக்கையும் வெளிப்படுத்தினது. ஆகவே அவர் தன்னை நாய்க்குட்டிக்கு ஒப்பிட்டதைக் கேட்டு அவன் மூகம் மறைவிட்டது. தனது எஜமானியின் மேலும் அடியில் ஒரு நாய்க்குட்டியாகக் கூட இருக்க அவன் உடன்பட்டான்.

முதலில் பிள்ளைகளுக்கு உணவு அளிக்கப்படுகிறது. கீழ் விழுது துணைக்குகள் நாய்க்குட்டிகளுக்கு உணவாகிறது. அவன் அந்தத் துணைக்குகளை போதும் என்றுள். மேசையிலிருக்கும் பிள்ளை மதிப்பு வாய்ந்த உணவுப்பொருளுக்காக அவன் ஆசைப்பட்டவிலை.

இப் பெண்ணின் பதிலிலிருந்து காணப்பட்ட தர்ப்புமையும், நம்பிக்கையும் நமக்கு முன் மாதிரியாக விளங்குகின்றன. நாமும் நமது மதிப்பினைமைய உணர்ந்து, தர்ப்புமைய இடத்தை யும் கூட ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவேண்டும். நமது எஜமானின் மேசையிலிருந்து விழுது துணைகளை எடுத்துக் கொள்ள நமக்குக் கிடைத்துள்ள நற்பெற்றிற்சை அவரைத்தத்திக்க வேண்டும். அவரது அருள், அன்புத் துணைக்குள்கூட இந்த உலகத்திலேயே விடும் துப்பான விருந்தைவிட மேலானவை.

இருந்தும், நமக்கு வெறும் துணைக்குகள் மட்டுமே உணவாக அளிக்கப்படுவதில்லை. நமக்காக அனைத்து உணவு வகைகளும் நிறைந்த விருந்து தயாராகவைக்கப்பட்டுள்ளது. கேட்ட குமாரன் தன்னை ஒரு வேலைக்காரனாக ஏற்றுக்கொண்டாலே போதும் என்று. தான் ஒரு மகனின் செல்வாக்கைப் பெறத் தகுதியற்றவன் என்று நினைத்தான். ஆனால், அவன் தந்தை அவன்மீட அன்பு செய்த ஒரு மகனுக்குரிய வெள்ளிக், மோதிரம் மிதயடி ஆகியவற்றை அணிவித்து அவனை ஏற்றுக்கொண்டான்.

உடவன் தர்ப்புமையானவர்களுக்கும் மதிப்பினைவரவர்களையும் கூட தனது மகனுக்குரிய இடத்தில் வைத்து அவர்களுக்கும் அதிகமாக ஆசைவகிக்கினார்.

— ஜே. ஆர். மில்லர்.

நிர்வாக சபை: மகாசபை D.J. அம்பலவாணர், கணம் சரம், தமிழ், திரு. ஆ. இராசசிக்ஷம்.

நிர்வாக சபையின் செயற்குழு: திரு. ஆ. இராசசிக்ஷம்.

சென்ட் இறையியல் ஆண்குழு: திரு. எஸ். ஜெபநேசன்.

வேலூர் சி. எம். சி. வைத்தியசாலை: (பிரதானி) டாக்டர் திருமதி ச. அம்பலவாணர்.

நிர்வாகம், அபிவிருத்திக்குழு: திரு. எஸ். எஸ். சி. கணசங்கம்.

சென்ட் கல்விச்சபை: சென்ட் சி. வி. செல்வையா.

— Всп. 15:7.

உள்ளம் பரிபிடம் — உன்னுடல் குறையும்
வள்ளல்பிரான் — பேசுவன்துறைத்திடல்
கள்ளம் அகன்றிடும் — கடுகைமலர்ந்திடும்
சொல்வழையாஇன்பம் — காத்திடும்
பெருகிடும் வாழ்க்கை
— கிரான் திலகம்

போதகரின் குறிப்பேடு :

“நமது சமுதாய வாழ்க்கையின் அடித்தளம் குடும்பம். குடும்பத்தின் நற்பிழைகள் எவ்வளவுக்குத் தெளிவாக உள்ளனவோ, அல்லவோ, அவ்வளவுக்கு சமுதாயத்திலும் அவை மிளிரும். அப்போது அவ்வளவுக்கு இணங்கும் சமூகம். அப்போது தீய குணங்கள் கிடைவதையும் இணங்கும் சமூகம். அப்போது சீரான குடும்பம் என்பது குடும்பத்தின் தலை தூக்கிலும் சமுதாயமே சீரான குடும்பம் என்பது உண்மை.”

“புண்ணை — கண்ணீர்” என்ற இரு முனைகளுக்கிடையே ஊசல்ரங்கி கொண்மூலங்கும் பெண்குலமே மனிதன்” என்றார் பாரதி என்ற பேரறிஞன்.

உழைப்பு :

உழைப்பு: பிறருக்குப் பயன்படும்படி உழைக்க வேண்டும். பிறர் நலத்திற்குப் பிறருக்கு உழைக்கவேண்டும்.

செய்த உழைப்பிலேயே முடிபடும். என்னால் முடிந்த எல்லாம் நன்மை செய். உன்முடி முடிந்த வழிதான் எல்லாம் செய். உன்முடி முடிந்த எல்லா இடங்களிலும் செய். உன்முடி முடிந்த எல்லா தேரங்களிலும் செய். உன்முடி முடிந்த எல்லா மக்களுக்கும் செய். உன்முடி முடிந்த எல்லா வரையும் செய்."

உகைவருபுருஷன் வரக்குப்படி பிறர் நலத்திற்காகப்
 ஈண்டு ஜோகி உவெஸ்ஸியின் வாக்குப்படி பிறர் நலத்திற்காகப்
 பாடுபடுவோம்; உழைப்போம்.

“விண்ணுவை மாட்சியெலாம் விட்டுவந்த பேசுவருள்
எண்ணுவதற் கிங்குளதேர சொல்”

— (பி. 2 : 6, 7).

அதாவது :

இறைவனே வீற்றிருந்த வரன்மாட்சியை விடுத்து உலகுவந்த இயேசுபிரான்ஸ் பேரருளை என்னுவதற்கு எம்மொழியில் சொல்லுவது?

— (மருட்குறள்)

ஆங்கா 1: 46 - 56 வரையிலுள்ள மரியாவின் புதைப்பாடலை
வாசித்திருப்பீர்கள், அதனைக் கீழே கண்ணதாசன் விநியோக
தூண் திருவதைப் படித்துப் பாருங்கள்.
அப்போது திருமரபரன் உரைசெய்கின்றான் :

“ஆண்டவரை எந்நாளும் பேரற்றி வாழ்வை
எப்போதும் அவர்நமதிக்கு நன்மை செய்தார்
ஏழைகளுக்கீ வளிபெயரே புனிதமாமே!
கைப்பாடு படுவோர்க்குக் கைசேரே தேந்தார்
காத்திருந்த செல்வர்களைக் கவண் விட்டார்
தப்பராமல் ஆயிரசைம் வழிவந்த தோர்கள்
தழைத்தோங்க இயர்வேலை ஆதரித்தார்.”

“எங்கள் அவர்களுவை விபத்து பாரக்கும்
என்னை அவர்களுவை வணங்கி நிற்கும்
எதென்றும் தலைமுறைக்கு அவரே நின்று
இரக்கத்தை அருளுகிறார் மறக்க மாட்டேன் !
நன்மைசெயும் ஆண்டவரே, பேரற்றி ! பேரற்றி !
நமமிடக்க வந்தவரே, பேரற்றி ! பேரற்றி !
இன்றையே எந்நாளும் நினைப்பேன் உம்மை
இவ்வரது புத்தத்தரப் நீயே” என்னுள் !

— (இயேசு காவியம்)

ஆதி. 1 - 11 அதிகாரங்கள் :

ஆதிபரமம் முதல் பதினொரு அதிராநிலையில் மனிதனின் படைப்பு, கலாச்சாரம், கீழ்ப்படியாரமை, வகிசெயல், மொழித் தாராறு ஆகிய பல பொருட்களை அந்நூலின் ஆசிரியர் அறு முகப்படுத்தியுள்ளார். பரபேலின் குழப்பத்தான் பதினொரு அகிராதத்தை முடித்துவிடாமல், 'ஊர்' என்ற இடத்திலுள்ள ஆபிரகமை அறுமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

எனவே, முதல் பதினாறு அதிரைகளின் ஆழ்ந்த அருத் துகளையும், படைப்பின் நேரக்கதையையும் புரிந்தகொள்ள ஆபிர சேமியின் அழைப்பு ஒரு திறவுகோலாக உதவியளிக்கிறது என இறையியல் வல்லுநர் வான் ராட் (Von Rad) எழுதவந்த அந்த உண்மை.

‘பூமியிலுள்ள வம்சங்களென்கலாம் உனக்கு (கீழ்ப்படிந்தால்) ஆசீர்வதிக்கப்படும்’ (ஆ. 12:3) எனவே, பூமியிலுள்ள மக்களையெல்லாம் ஆபிரகாமின் அழைப்பில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டனர்.

கிறிஸ்தவ சமூக உத்தரவாதம்

தீவிரமான சமூக மாற்றங்
கள் ஏற்படும் இடங்களிலும்
கொலங்களிலும் தேசிகளும் வேறு
பரடான இயக்கங்களை ஆக்கித்
துக்கு உயர்ந்த முறையில் இணைத்
துக் கொள்வதென ஒரு நிதிச் தலை
ஆற்றிக்கூடிய சேவையாகும்.
இன்னாருக்கும் ஓதியோருக்கும்,
முற்போக்குகளோர்க்கும், மரபு
சாரித்தோர்க்கும், செல்வந்தர்
கூடும் வறியோருக்குப், பாரம

குடும்பம், பண்பாடுள்ளோரிற்கும் இடையே தோகிறதும் பிரச்சனைகளை மத்தியில் பவுடர் அப்போஸ் தலை கூறியபடி, கிறிஸ்தவர்கள் இப்புவாக்குதலின் ஊழியத்தை நிறைவேற்றக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

புதிதானத் தோன்றும் சூழல்கள்
மத்தியில், நமக்களிக் கப்பட்ட
ஆற்றல்சுனை ஆக்கத்து சிவந்த
முறையில வழி நடத்துவதே
திருஸ்தவரீரணாகிய நமது கடைய
யும் உத்தரவாதமுமானது.

குருத்துவப் பணியில் 35 ஆண்டுகள்

மாணிப்பாய் சி. எஸ். இது திருச்சபையில் ஒரு தீவிரப் பணிபுரற்றியவரும் ஆகும் திரு. டி. ஆர். அம் பவலானார் அவர்கள் மாண்புமற்ற மசவட்ட சபையில் 35 ஆண்டு கள் பணிபுற்றிருந்ததும், ஒரு அபிஷேகம் பெற்று 30 ஆண்டுகள் நிறைவுற்றதையும் பாராட்டு முகமாக, மாணிப்பாய்த் திருச்சபையார், கடந்தமாதம் 26 ஆம் நாள் (26.12.85) பாராட்டு விழா வை நடத்தினர்.

[illegible]

பேரரசர் அவர்கள் தமது அருளுரையில், திருச்சுலபக் குருத்துவ ஊழியம், இறைவனுடைய ஒக்கப்பட்ட அருட் கொள்கைகளில் ஒன்றும். இதனைச் சைவரர் கரத்திரமரக உணர்ந்த அதனைப் பரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். குருவரணவரதனை இத்திருப் பணிக்கு அழைத்த இயேசுபெருமானிடம் அடிச்சுலபனைப் பின்பற்றித் தாழ்மையுடன் பணிபுரிவேண்டும். எவ்வித துன்பங்களேரிடிலும், சேரந்தது போலானத்தையும் பொறுமையுடனாகித்து, இறைவனையும் மகிழையும் ஒன்றுசேர்க்கும் ஒப்புரவகுதலின் ஊழியத்தைக் கருதுடன் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இயேசு பெருமாள் தமது சீடரிடம் ஒருவராகிய சீமோனேயுருவை நோக்கி, "பேரவரணை யுடைய சீமோனே, இவர்களுடைய நீ என்னிடம் அதிகமாக அன்புசூர்கிருயா?" என்று கேட்டதற்கு "ஆம்" என்று பதிலளித்த பேதுருவை நோக்கி "என் ஆடுகளுக்கு மேய்ப்பவனாய் என்று பணித்தார், ஆகவே ஒவ்வொரு திருப்பணியாரணமும் உலக காரியங்களிலும் பரிசுத்தனை அழைத்த இயேசு பரிசுடில் அநிக அன்பு செலுத்த தனக்களிப்பப்பட்ட திருப்பணிகளைய ஆண்டவரின் திருளச்சிந்தத்திற் கனமய, உண்ணையுடன் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று,

ஆரதனையிக் பின் திருத்த
மனமகப்பபட்ட சபை மண்டப
தைப் பேராசரி திறந்து வைத்
தாரி, பாராட்டு விழாச் கூட்
டம், சபைமண்டபத்திற், சபை
செயலரி திரு. எ. ஆர் இரா
நாயகம் அவர்கள் தன்மையிற்
நடத்தப்பட்டது, தெல்லிப்பளைச்
சபைப் குரு, அருள் திரு. என்
பிரேமராசா அவர்கள் செபு
வைத்த கூட்டத்தைத் தொடக்கி
வைத்தாரி, தனையின் முன்னு
யிக் பின், தெல்லிப்பளைச் சபை
செயலரி திரு. என். யேசுபாலன்
உருவிக் சபைச் செயலரி திரு
ஜே. ஜி. தம்பிரத்தம், வட்டி
ரோட்டைச் சபைச் செயலரி திரு.

எஸ். செபதேசன் ஆகியோரும். மாண்புமயம் சபைப் பிள்ளை பெயரால் திரு. K. திசைராசாவும் எனும் அம்பலவாணர் அவர்களின் சேவை நலனைப் பாராட்டிப் பெரிசார் தொடர்ந்து நல்லுயிரும் செய்வவேண்டுமென வசந்த தினர், போதகர் அவர்கள், இவ்விறா தன்னை அழைத்த இயேசு பெருமானுட்கே மாந்தினையழைக்கிறது, தான் அவர்களின் கருவிகளை ஒரு கருவிக்குமேயன்றி தன்னுடையது ஒன்றாகவே என்ற கருவிகளை அணைக்கும் நன்றி கருகிறார். பேராசார் அம்பலவாணர் அவர்களின் செபத்தினும் ஆதீர்வத்தினும் விழா இனிது முடிவுற்றது மாண்புமயம் சபைப் பிள்ளை நடைத்தப்பட்டிருந்தபொழுது அணைவரும் கவந்த மகிழ்ந்தனர்.

மரணம்

திரு. ஜேக்கப் தேவசகாயம்

ஏழாலை வடக்குத்திருச்செவ்வையச் சேர்ந்த ஒய்வு பெற்ற அபிபரிதிரு, யேசுக்கே தேவசகல அபரகம் 14-1-86 செவ்வாய் சிழைமையன்று இறைவன் சேர்ந்தார். இவர் ரேசுமிமனோன்மணியின் அன்புக்கனரும், திருமதி தேவமனோசத்திபரட்டினம், தேவமனோசு (கொழும்பு), தேவமனோசு (கொழும்பு), தேவமனோசு (பிரான்ஸ்), ஆகியோரின் அபுத்தகப்பனரும், சத்தியரட்சு (சலுதி), சரேஜினி (கொழும்பு) வசந்தி (பிரான்ஸ்) ஆகியோரின் அன்பு மரமனரும், ஸ்ரேவசகிட்டா (உடுவில் மகன்) கல்லூரி, கைலாசா (ஏழாலை) வித்தியாசாலை) ஆகியோரின் அன்புப் பேரனும் திருமதி செல்வபாக்கியம் ரேதன்ஸ் (கொச்சிபிட்டி), கைசென்ஸ் J.R. இராஜரூபன் (வரணி) ஆகியோரின் அன்புச் சகோதரனுமாவார். அவரின் நகலட்டை ஆராதனை 14-1-மாலை 5 மணிவளவில் அவரின் இல்லத்தில் நடைபெற்றது. அருதிரு. A.V. யேசுதாசு தலைவியில் நடைபெற்ற இறந்தி ஆதனையில் கீரின் N. அரியணை, அருள் திரு. V. கரிமனின் அங்கம் ஆகியோரால் வேதவாசிக்கப்பட்டு ஜெபம் ஏறெப்பப்பட்டது. காலம் சென்ற பரின் நண்பனும் ஒய்வு பெற்ற தலைமை ஆசிரியருமான தியாகராசா அவர்களால், இரவுரை வழங்கப்பட்டது. அத்தமது பரராட்டினையில், ஐம்மவருட்கால ஆசிரியர் நண்பனாக நன்செய்கியிராசகும். நகலாசிராசவும் பழகிறாரெனவும், கோருக்கும் இனியவராய், பரின் கிராமாய், ஓர் சிறந்தசெல்வசகிராசவும் சேவைமனப்பரன்மை கொண்டவராக, அக்கரைப் பலவித சேவைகளை செய்யும் உத்தியோகஸ்தரிகளாக ஆகிவைத்தாரெனவும் கூறிருகிராமத்தின் பலவிதமான சகலங்களில் அங்கம் வகித்து, சந்தக்களை உன்னத நிலைக்கு கொண்கவரசி செய்தார். ஒய்வு பெற்ற பிற்பரடும், தனது சகைப் புகிராமத்திற்கும் உன்னத வகாட்டியாக இருந்தாரெனவும் கூறிருத்தாரி. சுற்றும் சகைபுகரு கனம் A.V. யேசுதாச அவர்களின் அருளுரை வழங்கி ராரானமரன இனஜபபத்து கமிசுதிரர்கள் புட்குமது, இர அஞ்சனி செய்யப்பட்டம். ஏழாசேமக்காணியில் நகலட்டை செய்யப்பட்டது.

How to Discover Our Spiritual Gifts

by Rev. T. S. Premarajah

A young christian accountant went to a counsellor because he had been assigned a task by the elders of his local church which he felt was not in line with his basic spiritual abilities. As a result he was experiencing a good deal of anxiety and frustration. After several hours of counselling, during which he was shown how to discover and develop his basic spiritual gift, he returned to his church and suggested to his minister that he be given a task more in harmony with the basic gifts God has given him. He was then given a new task which gave him a great degree of spiritual fulfilment. Later the minister of the church believed to have said, 'We have decided to approach every member of our church in a much more cautious and prayerful manner than we have previously done so that we help them to discover, not what we want them to be doing but rather what are God's purposes for their lives in this part of His Body, the Church'. A christian who discovers and develops his basic spiritual gift will function in the Body of Christ with *maximum effectiveness and minimum weariness*. If he fails to discover a place God wants him to fulfil and tries to undertake a task for which he is not divinely fitted, then he will function in that role with *minimum effectiveness and maximum weariness*. In every congregation of God's people the basic gifts needed for the development and maturity of that group are already deposited there by God. The task left to us is to discover these gifts, develop them and use them in the way God desires. In order for a local church to develop spiritual maturity all of its members must function in the way God designed them. As in the human body each part is designed to function in harmony and interdependence, so are we positioned in Christ's Body to perform a specific and God-designed task. *Performing that task to the fullest possible degree is the main calling of every christian*, because "Just as there are many parts to our bodies, so it is with Christ's body. We are all parts of it, and it takes every one of us to make it complete, for each have different work to do. So we belong to each and each needs all the others" (Romans 12:4-5 T. L. B.).

The New Testament introduces us to three distinct streams of gifts which are listed respectively in Romans 12:6-8 1 Corinthians 12:8-10 and Ephesians 4:11-12. Each member of the Trinity assumes responsibility for the administration and operation of a particular set of gifts. The gifts outlined in Romans 12 are described as 'basic gifts', which are distributed and administered by God the Father. Basic gift is defined as 'a

spiritual motivation or an inward drive within our personalities which prompts us to minister in certain directions within the Body of Christ". A talent, on the other hand, is a natural aptitude to do something well, such as an ability to paint, to sing, to write, to speak, and so on. There are seven specific gifts mentioned here:

1. Preaching:

The Greek word used here is *propheteia* which means public exposition or presenting truth with force, clarity and conviction. It is the gift of inspired preaching; the God-given ability to present truth in such a way that it touches the conscience of the hearers and exposes unrighteous motives

2. Serving:

This gift enables one to be extremely sensitive to the personal needs of others. He will demonstrate a deep concern and desire to help another brother or sister in practical ways so that they can be freed for greater and more effective service. Such a person also will overlook personal comforts and convenience so that the needs of others can be met.

3. Teaching:

This gift enables the one who possesses it to clarify Biblical truth with great effectiveness. Such a person will find within himself a deep desire to search out and validate truth, dig around for important facts, manifest great diligence in study and compare one Scripture with another so that the truth can be presented in a proper perspective.

4. Stimulating the faith of others:

This is the gift of personal counselling. Some are gifted with spiritual eagerness to help others with their problems. Whenever they see a weak christian something rises within them to respond by personal encouragement and counselling. They have that special ability to say the right words and to minister to them in such a way that helps them resolve their problems.

5. Giving:

A person with this gift will manifest a high degree of wisdom in relation to material living. He has the skill in organising their personal affairs and assets so as to be able to enrich the work of God he can make quick and sound decisions about the right use of money.

6. Wielding Authority:

This gift enables one to show a great ability to preside over the activities of others, and be able to co-ordinate other people's labour and activities toward the best advantage such a person will be able to look ahead and distinguish major objectives for a group or the community and clarify them for others.

Jampetta Methodist Church

Mr. C. S. Alfred

We regret to record the death which occurred in Colombo on 2-1-86 of *Christian Sebarathnam Alfred* (67) formerly of Samuel & Sons Ltd., and later of Marine Hardware Ltd., son of the late Mr. S. M. Alfred and of the late Mrs. Alfred of South Manipay.

The Funeral Service took place at his residence in Colombo at 9 a.m. on 4-1-86. Rev. S. Govindarajah till recently of the Jampettah Church officiated assisted by Rev. J. J. Ratnarajah and Rev. Kathiresampillai.

Sevak Rev. Sam Alfred a brother of the deceased performed the committal at the graveside.

7. Sympathy:

This gift enables a person to demonstrate a deep sympathy and empathic understanding toward the misfortune of others. Such a person will find it easy to enter into the emotional needs of others and relate to them in a helpful way.

Someone has described these gifts as "an inward drive which comes to life at conversion by which we contribute to the health and growth of His Body, the Church." Every christian has at least one of these gifts, probably more than one, and it is only when we discover this gift (or gifts) and begin to develop it (them) that we can experience true fulfilment on the Body of Christ. Several things can happen if we fail to discover and develop our basic spiritual gifts. (1) *We become jealous and envious of the ministry of others*. We look at people who are functioning in the way they were designed to function, see their happiness and fulfilment and say to ourselves: "Why can't I be like them?" we forget, however, that joy comes not through copying others but by doing the thing that God has designed us to achieve. (2) *We become anxious and insecure*. Nothing contributes to anxiety and insecurity more than the belief "I am not sure what God wants me to do". Once we are properly engaged in doing what God planned us to do then anxiety and insecurity drop away. (3) *We become critical and judgemental in our attitudes*. Many christians go about criticising the work of others in the body of Christ because they feel unfulfilled in themselves. Psychology tells us that a critical attitude often stems from a feeling of deprivation and unhappiness.

How do we go about discovering our basic gifts? A practical exercise is suggested here to help us identify our basic gift or gifts. However, we must acquaint ourselves with the meaning and purpose of each of the seven basic gifts; we must approach the issue in a spirit of prayer and dedication; we must realise that this practical exercise is simply a tool and not to be overrated.

(to be continued)

Death of Bangalore Professor

News has been received from Professor E. C. John, Principal, United Theological College, Bangalore that the Rev. Dr. J. G. F. COLLISON, Professor of New Testament expired suddenly after a heart attack on Thursday 2nd January at 4.00 a.m. The funeral was conducted at the St. Mark's Cathedral on Friday 3rd January. Burial took place at the Hosur Road Cemetery.

Students and friends of U.T.C., Bangalore will know professor Collison as a very outstanding teacher and a very genial friend.

Opinions on a General Election before 1989

Two Ministers of State have ruled out a General Election within the next three years. National Security Minister Lalith Athulathmudali is of opinion that a General Election will create divisions which will be advantageous to the terrorists.

Finance Minister Ronnie de Mel while endorsing the above view also has said that the point the SLFP has failed to note is whether elections could be held at all in the present situation in the North and East.

Mr. A. Amirthalingam, Secretary General of the TULF, according to the *Hindu* has said that the SLFP was no better than the UNP in its chauvinism. "The call for a general election is only part of a power struggle among the Sinhalese and doesn't appear to be a way of solving the Tamil problem".

Mr. Ananda Tissa de Alwis Speaking to news men after the Cabinet meeting on 8-1-86 had said that the government would decide on a general election only after it was confident that there was a definite assurance of peace. The President, however had asked his Ministers to gear up for the general election in 1989, said Mr. de Alwis.

Schools Re-open in Jaffna

Schools have re-opened in Jaffna on 6-1-86 as scheduled. An intimation, we are told, was sent to all heads of schools by the Regional Director of Education, that all possible efforts should be taken during the new year to improve the standard of education in the schools in the North, carefully monitoring in particular the cases of "drop-outs" and making the schools a hive of activity with Co-curricular activities — as English Days, Science Days, Debates, Competitions etc., given high priority.

All schools, however, at the moment are experiencing problems of an unprecedented character after the declaration of the "Security Zone" law.

IN BRIEF

○ St Peter's Day Care Centre of the J. D. C. S. I. was dedicated and opened by Rt. Rev. D. J. Anbalavanar the Bishop of the Diocese at Kital Lane, Vavuniya on Saturday, the 4th of January 1986 at 9.30 a.m.

EDITORIAL

Integrity and Independence

When he was invited by Sir Henry Monck Mason Moore, the Governor General, to form the first Cabinet of Sri Lanka as the first Prime Minister, Mr. D. S. Senanayake, after accepting the honour and taking his oaths, addressed the nation at the Independence Day Celebrations on February 10, 1948 in the presence of the Duke of Gloucester who represented King George VI.

In the course of his Address, Mr. Senanayake said:—

"We have learned to value the rights and privileges of democracy. We value the right of individual liberty, the protection of person and property, the freedom of speech and the free exercise of religion. We value the privilege of equality before the law, of trial by ones peers, of equality of opportunity to fulfil one's personality."

Mr. D. S. Senanayake died on March 22, 1952 at the age of 68. In many ways, it has been said he resembled Sir Robert Peel, the British Prime Minister (1788—1850). Both came by their death by a fall from a horse. Both were converted 'with the conversion of the ordinary man'.

February 1—5 have been announced as days for the celebrations of the 38th Anniversary of the Independence of Sri Lanka. Among the activities to be organised are public meetings and rallies "to create an awareness on the need to protect and preserve the fundamental rights and freedom of the people".

Hardly had this announcement been made in the CDN of 3-1-86 than Jaffna came into the vortex of a carnage, almost unprecedented in its history. According to a communique issued by the Cease-fire Monitoring Committee which paid its second visit to Jaffna on January 4 and 5, the civilian casualties in Jaffna Town on Sunday (5-1-86) were seven persons killed and 50 or 60 injured. An eighth person, a public servant succumbed to his injuries later.

On 16-1-86 according to official sources three civilians were killed in 'a cross-fire' and fourteen injured. Again on 17-1-86, in "a search and destroy operation" in the hinterlands of the Jaffna District four persons were killed, six were injured and two houses set on fire.

Whatever the particular circumstances under which these unarmed civilians came by their fate, the villagers' impression of the incidents and the picture which others who came on the scene later carried with them are redolent of what a former Lebanese Cabinet Minister is reported to have said in Lebanon when he visited a scene of carnage. "The Israelis speak of terrorism in South Lebanon. But look around you and you can see who the terrorists are".

On the government side, the version was that the disaster tally outside Jaffna Fort on 5-1-86 was a retaliation of the killing for the first time of a member of the security forces inside the barracks in the Fort, who was the target of a 'mortar' alleged to have been sent by terrorists from outside the Fort.

But underscoring the imminence of a full scale attack was that people should "stay clear of the fighting" when there is a retaliatory action by security forces.

The man-made devastation in the North was followed without an interlude of tranquility by a nature-made devastation in the form of landslides in the plantation areas and floods in the Eastern and North-Central Provinces which brought in their train, a grim tally of 47 people dead, thousands marooned and rendered homeless and 200,000 acres of the three major paddy growing districts damaged by the surging waters.

Grasp these grim realities and you can fashion the deep gathering crisis in Sri Lanka today.

But the central Tamil problem in its undiluted and unadulterated form is the paralysis that is overtaking the Tamil community in respect of its one time sacrosanct and inviolate identities.

Apart from the news of a "Working Paper" which is before the Cabinet, the central problem is at the moment submerged in a high-stake war against "seperatist-terrorists"—a war which has already taken a very heavy toll of civilian life in the North.

Naked coercion is expensive. Sensing this, National Security Minister, addressing a meeting at Pelmadulla recently has analysed deftly the three stages through which his military campaigns had passed:—

"In 1984, we learnt that we should not react in the face of terrorists provocations. Last year we learnt to deal with the terrorists in a fitting manner when they attacked us. The lesson we have to learn this year is where to start and where to end in the event of an all out war against us. In the case of a demo-

Economic Planning of Building Construction in Tamil Areas

Mallika Rasaratnam, M. Sc. (Arch.)

Chartered Architect

(Continued from our last issue)

Following the introduction of Portland Cement in the 19th Century, a growing number on products have appeared which resemble clay products in size and intended use. Concrete is a manufactured mixture of cement and water, with aggregates of sand and stones, which hardens rapidly by chemical combination to a stonelike, water—and fire—resisting solid of great compressive (but low tensile) strength. Because it can be poured into forms (hollow bricks, one form) while liquid to produce a great variety of structural elements, it provides an economical substitute for traditional materials, and it has the advantages of continuity (Absence of joints) and of fusing with other materials.

Concrete had only a limited importance for architecture until the invention of reinforced concrete in 1860s. Reinforced concrete was developed to add the tensile strength of steel to the compressive strength of mass concrete. Stresses produced in floors, domes and vaults may be distributed within the slabs themselves to reload and the diminished load may be concentrated at desired points so that the number and size of supports is greatly reduced.

Three 20th century developments in production are destined to have a radical effect on architecture. The first, concrete-shell construction permits the erection of vast vaults and domes with a concrete and steel content so reduced that the thickness is comparatively less than that of an eggshell.

The second development, precast-concrete construction, employs bricks slabs, and supports made under optimal factory conditions to increase waterproofing and solidity, to decrease time and cost in erection, and to reduce expansion and contraction. Finally, prestressed concrete provides dearing members into which

reinforcement is set under tension to produce a live force to resist a particular load. Since the member acts like a spring, it can carry a greater load than an untressed member of the same size.

Now, as a matter of balance it has to be said that while fundamental changes—industrial or social—may kill off one set of business opportunities and trade patterns, the change itself deposits new ones in its wake. A spread of new small industries (For instance, the manufacture of hollow-bricks) serving the needs of people will grow and one need not regret the flush-out of our traditional incompetent semi-skill labour. When the discovery of electricity was applied for the benefit of mankind, there was inevitably a fall-off in the number of small trades concerned with the esoteric mysteries of lamp and wick-making. But do we now regret for having permitted the introduction of Electricity.

At Rest

Mr. Arasoe Walton

We regret to record the death which took place in Jaffna of Mr. Arasoe Walton (79) retired District Judge, Jaffna.

The Funeral Service was held at his residence on 14-1-86 at 3 p.m. Rev. Joe Sarvanandhan officiated, assisted by Rev. Govindarajah of the Methodist Church, Mr. K. Poornampillai paid the tribute. His remains were interred at the St. Johns Church burial grounds.

Mr. Arasoe Walton was a familiar landmark in Jaffna and associated himself closely with all social and religious activities connected with the Church.

His wife Kamala predeceased him a few years ago. He leaves behind an only daughter Suvendrini Manicasingam a brother, a sister and a large number of relations and friends to whom his parting was a great loss.

cratic solution too, we have to know where we start and where we end them."

[The Alpha and the Omega of the democratic process is given in Para 2 where we have quoted Mr. D. S. Senanayake the first Prime Minister of Sri Lanka.]

There is also a grimmer side to the picture. Terrorism in the country is only half the problem. The other half and the more important one is the cause of 'terrorism'. Terrorists may be destroyed but are we sure that the niche created will remain unfilled? Would a blood-soaked victory over terrorists be a guarantee of PEACE in Sri Lanka?

If the present mirky mingling of politics and killings continues with its various components of a militarisation programme, many may echo the sentiments expressed by Edward Mezvinsky (one of those who sat in judgement at Watergate), who, on seeing a flag display on Independence Day in America (July 4) and listening to the army band salute the nation said:— "I found myself feeling sad. I didn't want to. But I think that flag is tarnished".

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/J/29/News/85.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sannuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 24th January 1986 and published by Mr. Alveppillai Rajasingham, 330, Navalur Road, Jaffna.